

Stanisław Mikołajczyk

Nauczyciel, podporucznik rezerwy Wojska Polskiego, urodzony 26 września 1904 roku w Boglewiczach, syn Władysława i Marianny z domu Jakubowska.

01 czerwca 1927 roku ukończył 5-letnie Państwowe Seminarium Nauczycielskie Męskie w Ursynowie (obecnie dzielnica Warszawy), gdzie uczył się m.in. języka francuskiego, gry na instrumentach. Po ukończeniu nauki wstąpił do Szkoły Podchorążych Rezerwy Nr 1 - kompania 4, gdzie szkolił się rok i ukończył ją 2 maja 1928 roku z wynikiem dobrym, otrzymując stopień podporucznika piechoty Wojska Polskiego.

Od 1 listopada 1928 roku pracował jako nauczyciel w Szkole Powszechnej we Franciszkowie (obecnie gmina Jasieniec). Po 4 latach, w 1932, na własną prośbę, został przeniesiony do Publicznej Szkoły Powszechnej w Pieczyskach koło Drwalewa, w której był nauczycielem i kierownikiem do sierpnia 1939 roku.

2 marca 1935 roku ożenił się z Marią Bałaban, nauczycielką, z którą miał syna Stanisława Zbigniewa, urodzonego 25 września 1939 roku.

Stanisław Mikołajczyk jako nauczyciel i kierownik szkoły wyróżniał się punktualnością, solidnością, troskliwością o uczniów oraz przedsiębiorczością. Przeprowadził kapitalny remont budynku szkoły, postawił zabudowania gospodarcze i ogrodzenia, zadbał o estetykę otoczenia sadząc kwiaty, drzewa, w tym owocowe. Stopień organizacyjny Szkoły Powszechnej w Pieczyskach podniósł się za Jego kierownictwa z 2- klasowej na 4- klasową. W listopadzie 1938 roku, wraz z żoną Marią, otrzymał od władz oświatowych Brązowy Medal za długoletnią służbę, a w kwietniu 1939 roku podziękowanie za ofiarną pracę podczas akcji przysposobienia oświatowego przedpoborowych na kursie wieczorowym. Czynn timer uczestniczył w zasilaniu funduszu obrony państwa.

W dniu 19 sierpnia 1939 roku otrzymał kartę mobilizacyjną jako podporucznik rezerwy Wojska Polskiego z przydziałem do kolumny taborowej 19 Pułku Artylerii Lekkiej, 3 - go Dywizjonu w Lidzie (za Bugiem ? przedwojenne tereny Polski). W czasie działań wojennych, w kampanii wrześniowej 1939 roku, przebył szlak bojowy z Lidy, przez Drwalew i Chynów, a następnie przez Górę Kalwarię, do Warszawy, skąd z Pragi wyruszył z wojskiem na Wschód - 14 września 1939 roku z garnizonu Szack.

Po 17 września 1939 roku, po napaści Związku Sowieckiego na Polskę, dokładnie nie wiemy kiedy, został wzięty do niewoli sowieckiej. Od listopada 1939 roku do początku kwietnia 1940 roku był jeńcem obozu w Kozielsku, około 250 kilometrów na wschód od Smoleńska, o czym świadczy korespondencja. Żona Maria otrzymała tylko jeden list z datą 21 listopada 1939r., a ksiądz Józef Szeronos, proboszcz parafii w Boglewiczach otrzymał kartę pocztową z Kozielska wysłaną dnia 29 lutego 1940 r.

Wiadomość o odkryciu przez Niemców w Lesie Katyńskim masowych grobów oficerów polskich obiegła świat w dniu 13 kwietnia 1943 roku. Radio niemieckie nadało pierwszy biuletyn oskarżający Związek Sowiecki o zbrodnię katyńską. W Katyniu rozpoczęły się prace ekshumacyjne. Odkryto 8 masowych grobów polskich oficerów - ekshumowano około 4300 ofiar. 10 czerwca 1943 roku „Nowy Kurier Warszawski” podał listę oficerów Armii Polskiej pomordowanych przez NKWD. Na liście, pod numerem 2045 widniało nazwisko Mikołajczyk Stanisław, syn Władysława.

Na liście NKWD wywozu oficerów polskich z Kozielska do Lasu Katyńskiego z dnia 2 kwietnia 1940 roku, której kopię przekazano z Moskwy, po przyznaniu się Związkowi Radzieckiemu do Zbrodni Katyńskiej - widniało nazwisko Stanisława Mikołajczyka, co oznacza, że Stanisław Mikołajczyk, syn Władysława, mąż Marii, ojciec Stanisława Zygmunta, podporucznik piechoty Wojska Polskiego, adiutant III baonu 75 pułku piechoty, nauczyciel młodych pokoleń, człowiek prawy, patriota został zamordowany.